

Sygn. akt VIII Gz 18/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

Sędziowie: SSO Elżbieta Kala

SSR del. Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: R. N., J. N. i P. N.

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt VIII GC 1280/15

postanawia:

oddalić zażalenie

Marek Tauer Artur Fornal Elżbieta Kala

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie (Sądowi Gospodarczemu). W ocenie Sądu I instancji, podniesione w pozwie okoliczności nie uzasadniają właściwości przemiennej Sądu Rejonowego w Bydgoszczy. Sąd Rejonowy wyraził pogląd, że jeżeli po merytorycznym rozpoznaniu sprawy sąd doszedłby do wniosku, że jednak doszło do skutecznego, ważnego zawarcia umowy pomiędzy stronami, to wówczas zastosowanie znajdzie zapis § 15 ust. 4 umowy, w którym mówi się, że „właściwy jest sąd właściwy dla siedziby zamawiającego”. Jeśli natomiast uznać, że do ważnego zawarcia umowy jednak pomiędzy stronami nie doszło, to zastosowanie w sprawie znajdzie instytucja bezpodstawnego wzbogacenia, przy której nie można powoływać się na art. 34 kpc. Również zatem w tym drugim przypadku, właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy będzie Sąd Rejonowy w Krakowie, jako sąd właściwości ogólnej.

Powodowie w zażaleniu domagali się uchylecia w/w postanowienia i zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący podkreślili, że na obecnym etapie sąd nie ma podstaw, aby oceniać przytoczone przez powoda w pozwie okoliczności pod kątem materialno prawnym, gdyż może to nastąpić dopiero na etapie merytorycznego rozpoznania sprawy. Skarżący wywodzili, że w przedmiotowej sprawie nie domagają się podwyższenia wynagrodzenia z umów zawartych bezspornie przez strony, ale domagają się wynagrodzenia z osobnej

umowy zawartej bez formy pisemnej (zatem § 15 ust. 4 umowy nie obowiązuje tutaj stron), zaś podstawa z art. 410 § 1 i 2 wskazana została jedynie ewentualnie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

. Jakkolwiek na pierwszy na pierwszy rzut oka uzasadnienie wynikające z transkrypcji ustnego uzasadnienia postanowienia wydaje się niezrozumiałe to jednak po odtworzeniu tego nagrania możliwe jest odczytanie motywów jego rozstrzygnięcia i w tym zakresie podnoszony zarzut nie okazał się skuteczny.

Zażalenie powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji w pełni zasadnie uznał się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę do Sądu właściwego – Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie.

Zgodnie z treścią 30 kpc, powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi niebędącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca ich siedziby. Bezsprornie miejsce siedziby pozwanego znajduje się w K..

Przepisy o właściwości przemiennej stwarzają jednak dla strony powodowej udogodnienia polegające na tym, że może według własnego uznania wybrać jako sąd miejscowo właściwy inny sąd niż ten, który jest właściwy według przepisów o właściwości ogólnej i tym samym skierować sprawę do sądu korzystniejszej dla siebie położonego, pozbawiając równocześnie pozwanego tej dogodności, jaką jest prowadzenie procesu przed sądem miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1982 r., III PZP 12/82).

W niniejszej sprawie powodowie, uzasadniając właściwość Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, powołali się na przepis art. 34 kpc w związku z art. 454 § 1 i 2 kc.

Zgodnie z treścią art. 34 k.p.c. powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem. W sytuacji opisanej w art. 34 k.p.c. powództwo można wytoczyć bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd oznaczony zgodnie z treścią tego przepisu (właściwość przemienne - art. 31 k.p.c.).

W uzasadnieniu pozwu powodowie powołali się również na treść art. 454 k.c., zgodnie z którym jeżeli miejsce spełnienia świadczenia nie jest oznaczone ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili powstania zobowiązania dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę. Jednakże świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia; jeżeli wierzyciel zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę po powstaniu zobowiązania, ponosi spowodowaną przez tę zmianę nadwyżkę kosztów przesłania.

Można zatem stwierdzić, że strona powodowa przemiennej właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Bydgoszczy upatruje w treści art. 34 k.p.c. W świetle jednakże zarzutu strony pozwanej, która wyraźnie zakwestionowała przedmiotowe roszczenie zarówno co do zasady, jaki i co do wysokości (co do podstawy faktycznej i prawnej roszczenia), stanowisko strony powodowej w omawianej kwestii należy, w ocenie Sądu Okręgowego, uznać za nieuzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego, nawet gdyby jednak przyjąć, że strony łączyła ważna umowa, to podzielić należałoby pogląd Sądu Rejonowego, że zastosowanie w sprawie znajdzie przepis § 15 ust. 4 OWU, zgodnie z którym „właściwym do rozstrzygnięcia spraw wynikłych na tle realizacji niniejszej umowy jest sąd właściwy dla siedziby zamawiającego”, tj. na gruncie sprawy niniejszej – Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie.

Natomiast gdyby przyjąć, że strony nie łączyła umowa, to przyjąć należałoby, że mamy do czynienia z instytucją bezpodstawnego wzbogacenia, i zastosować przepis art. 30 kpc (właściwość ogólna). Wówczas właściwym dla

rozpoznania przedmiotowej sprawy jest również Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie (siedziba pozwanego mieści się bowiem w K.).

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powodów, jako nieuzasadnione, o czym orzekł, jak w sentencji.

Marek Tauer Artur Fornal Elżbieta Kala